

Författare: Angelica Ahlefeldt-Laurvig

Angelica Ahlefeldt-Laurvig: Samtal i äppelträdets skugga

Joel Landberg läser trösterika dikter om mamman som dog i Alzheimers.

boken
Samtal i äppelträdets skugga
Angelica Ahlefeldt-Laurvig
Atremi

Lyrikdebaterande Angelica Ahlefeldt-Laurvigs Samtal i äppelträdets skugga - som utan att låna skådespelets form rätt av har akter, mellanspel och dikttitlar med "aria" och "elegi" i - är bokversionen av konstverket, ljudkompositionen och bildspelet med samma namn, och redan där tycker jag om den.

Boken handlar om hur författarens mor - poeten Elsa Grave - försvinner in i Alzheimers sjukdom, och när den är som bäst är förlåter jag Angelica Ahlefeldt-Laurvig för de gånger hon tar i alledeles för mycket. Småförlagen har lite högre i tak, på gott och ont. Mest gott.

Skådespelsformen blandar sig i lagom mycket, särskilt bra fungerar de samtal där parterna flyter in i varandra så det viktiga blir vad som sägs och inte vem som säger det. På så vis gör sig ämnet elegant påmint i uttrycket, när tid och rum lösts upp står ju identiteten på tur. Näste man till dekonstruktion, om man tillåter sig att vara lite cynisk.

Eller, cynisk kanske är överkurs (undertecknad rös i alla fall när han såg Saddam på Youtube, någon sorts sundhetstecken?), men som anhörig måste man stålsätta sig, lära sig att le sådär sorgset åt galenskapens metoder när mamma tror sig höra gäster på övervakningen.

Helsingborgs Dagblad